

בית המשפט המחווי בירושלים

30 Mai 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי גי. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1
 ע"מ 19/09 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1
 ע"מ 20/09 תכשיטי גי. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 21/09 תכשיטי גי. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 22/09 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1
 ע"מ 11-01-17259 תכשיטי גי. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואות'

בפני כב' השופט דוד מינץ

1. יונסוף נסים עופר

2. תכשיטי גי. ב. בע"מ

ע"י ב"ב עזה"ד יוסי רומנו וג'ק בלנגן

נגד

	<u>המשיב</u>	פקיד שומה ירושלים 1 באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
--	--------------	--

1

2

פסק דין

3

4

הרקע לעורור ונימוקי השומה

5. המערערם הם חברה העוסקת ביבוא ושיווק קמעוני וסיטונאי של תכשיטי יוקרה
 6. (מעערעתה 2, להלן: "החברה" או "המעערער"), וכי שמחזק ב-50% ממניותה ומשמש כמנהל
 7. (מעערר 1, להלן: "המעערר"). יתרת המניות מוחזקות בידי אחדו של המערער, מר אלון יונסוף
 8. (להלן: "אלון"). החברה הפעילה בזמן הרלוונטי להליך שלוש חניות בהן היא שיווקה את
 9. מוצריה. חניות גדולות בתל-אביב בה מנהלת מערכות הנהלת החשבונות ומערכות שיזוק ומלאי,
 10. ושתי חניות נוספות, האחת בירושלים והשנייה בהרצליה. הערעורם מכובדים הן על החלטת
 11. המשיב שלא קיבל את דוחות המערער לשנות המס 2002, 2004 ו-2005 (עמ"ה 19/09 ועמ"ה
 12. 22/09), והן על החלטת המשיב שלא קיבל את דוחות המערער ולקבוע לה שומות לפיקטיב
 13. השפיטה לשנות המס 2003-2006 (עמ"ה 9/09, 18/09, 20/09, 21/09 ועמ"ה 17259-01-01).
 14.

15

16

17

5

. במסגרת צו השומות שנתן המשיב נקבעה הכנסת המערער לשנת המס 2003 על סך של
 לשותה המס 2004 על סך של 1,306,870 ש"ח; לשנת המס 2005 על סך של 130,059

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 ולשנת המס 2006 על סך של 6,181,417 נט. בנוסף, בשנת המס 2005 ביטל
2 המשיב הפסד הון בסך של 3,750,749 נט ובסנת המס 2006 הוא ביטל את הפסד ההון המועבר
3 בסך של 3,719,770 נט. בעניינו של המערער קבע המשיב בצו שומה כי הכנסותיו ממשכורות
4 לשנת המס 2002 עמדו על סך של 2,607,868 נט; לשנת המס 2004 על סך של 1,244,400 נט;
5 ולשנת המס 2005 על סך של 111,427 נט.

6

7 בנימוקי השומה ציין המשיב כי בבדיקה רשות המלאי המתוקנות שהגישה המערערת
8 בראשית חודש דצמבר 2007 מחיר הועלות המקורית של מוצר המלאי השונים הוכפל במקדם
9 הפחיתה של 35% או 80%, והוא פרטיטים ובבים שמקדם הפחיתה שלהם הגיעו לשיעור של 100%.
10 להפחיתה אלו לא ניתן כל הסבר. שווי המלאי יכול לפי רשותות אלו היה שונה מסך שווי המלאי
11 ברשותות הראשונות שהגישה המערערת. כן ציין כי בבדיקות שנערכו על ידי המשיב בחניות
12 המערערת נמצא כי כל הפריטים הוצנו למכירה ונמכרו במחיה מכירה שעלה בהרבה על עלותם
13 המקורי.

14

15 עוד ציין המשיב בנימוקיו כי במאזן החברה לשנת 2002 נרשם סעיף מאזני בשם "השקעה
16 בחברה מוחזקת" סך של 2,394,922 נט. במאזן החברה לשנת 2003, סכום ההשקעה "בחברה
17 המוחזקת" לא השתנה ובביאור למאזן ציין כי "חרף כל הניסיונות שנעשו להזלת כספי החברה
18 מאמציהם עלו בטווחו". במאזן החברה לשנת 2004, סכום ההשקעה ב"חברה מוחזקת" עמד על
19 סך של 3,639,322 נט, ובשנת 2005, נרשם כי סכום ההשקעה ב"חברה מוחזקת" הינו אפס
20 כשבביאור צוין כי החברה הגישה תביעה נגד היוזם הראשי בפרויקט להשבת כל ההשקעה
21 שבוצעה, ולאחר שההתביעה נדחתה על ידי בית המשפט, החברה מתחקה את ההשקעה בזותות
22 הכספיים שלה. בנוסף, נדרש סכום ההשקעה כהפסד הון בדו"ח החברה לשנת 2005 בסך של
23 3,750,749 נט, כאמור. ברם, המשיב בדק ומצא כי בין המערער, ולא בין החברה, ובין אדם בשם
24 צלב קרייניצקי נתפסו שותפות להקמת חברה משותפת שתכילהה בנייה והפעלה של מרכז
25 קאנטרי كلאב בעיר טביליסי, בירת גאורזיה. חלקו של המערער בשותפות עמד על 60%. לעומת זאת,
26 החברה לא הזוכרה כלל בהסכם השותפות ולא הייתה צד בו. גם בדיקת דפי הבנק של החשבון
27 המערער ורعيיתו בבנק דיסקונט לימדה כי הסכומים שהושקעו ב"חברה מוחזקת" בגרוזיה,

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי גי. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשיטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 נמשכו והועברו מחשבון זה ולא מחשבון החברה. יתר על כן, בבדיקה כרטיס הנהלת החשבונות
2 של החברה נמצאו שלושה כרטיסי חוו"ז על שם המערער: כרטיס חוו"ז רגיל בו יש תנומות משיכת
3 והפקדה רגילים; כרטיס חוו"ז בשם "הלוואה לעופר בנק דיסקונט"; וכרטיס חוו"ז בשם "הלוואה
4 לעופר בנק דיסקונט \$". יתרת שני כרטיסי החוו"ז האחרוניים תאמו לבדוק ליתרת סעיף "ההשקעה
5 בחברה מוחזקת" בדו"ח הכספי של החברה בשנים 2002-2004. עוד ציין המשיב, כי הוגשה
6 תביעה כנגד השותף מר קרייניצקי להחזרת ההשקעה ותביעה זו הוגשה על ידי המערער ולא על
7 ידי החברה. גם שמה של החברה כלל לא הוזכר בפסק הדין. המשיב הוסיף כי המערער גם לא
8 המציא אסמכתאות ואיישוריהם על הקמת החברה המשותפת בגורוויה. בשל כל אלו החליט המשיב
9 לדאות את "ההשקעה בחברה מוחזקת" כהשקעת המערער באופן אישי ולא קשר לחברת. כפועל
10 יוצא מכך ראה המשיב את הסכומים הרשומים במאזני החברה בסעיף "ההשקעה בחברה מוחזקת"
11 בסך 2,394,922 ש"ח כמשמעות אישית של המערער שיש לחיבורו בגינה במס בשנת המס 2002.
12 להילופין טען המשיב כי יש לדאות במשמעות זו בהנסה מדיבידנד ולהייתה בשיעור מס של 25%.
13 כפועל יוצא מכך גם אין מקום לדאות סכום זה כהפסד חון של החברה.

14 .
15 עוד טען המשיב כי לא היה מקום לרשום בדו"ח המס לשנת 2002 במסגרת ההוצאות,
16 הוצאות פחת בסך של 623,068 ש"ח. לדבריו, בדו"ח המס לשנת 2002 שהגישה המערערת היא
17 רשמה הוצאות פחת בגין ריהוט וציוד במילוא הסכום האמור. בכיוור לדוחות הכספיים נרשם כי
18 "בעקבות פיגוע חבלני במרכז ירושלים שהתרחש בשנה החשבון, לחברה נגרם נזק בלתי הפיך
19 בחלק מיוחד שככל תמנות ודברי ערך בגין החבורה לא קיבלה שום פיצוי. כל הפגיעה שנפגעה
20 הופחת במילואו בשנה החשבון". טענת המשיב בעניין זה הייתה שטופת תביעה פיצויים על נזק
21 שהגישה המערערת לממונה על מס רכוש וקרן פיצויים (להלן: "טופס תביעת הפיצויים") בו
22 פרטה המערערת את הנזקים שנגרמו לה כתוצאה מהפיגוע החבלני לא כולל את אובדן רווחות
23 שהופחת על ידי המערערת בדוחותיה. אדרבה, בפרק הנזק על ידי המערערת עצמה בטופס
24 תביעת הפיצויים אך נכתב: "שימוש בחזיות, גופי תאורה, מצלה בחזיות התנות, קיר גבס בחזיות,
25 שימוש ותכשיטים, תקרה דקורטיבית בחדר הכספי, סככה, ניאגרה, אוחיות נחשות בשלט
26 בחזיות, שיש רופף בחזיות, מערכת אזעקה וגלי עשן", מבלי לציין כי ריהוט כלשהו נפגע אף הוא.
27 כך גם בדו"ח הערכת השמא מיסוי מקרעין וקרן פיצויים צוין כי הנזק שנגרם להנות עקב הפיגוע

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 הוא במערכת החשמל, מיזוג אויר, אדקה, ובעיקר בחזית החנות, אך הריאות בגינו דרש
2 המערעתה הוצאות פחות או לא כלול בתיאור הנתק. משכך, הוסיף המשיב להכנסות המערעתה את
3 הפרש בין הפחת והנכוי המלא אותו דרצה המערעתה לבין הפחת אותו היא יכולה להיות לתבוע
4 בהתאם להוראות הדין. בסך הכל המשיב לא הכיר בהוצאות פחות בסך של 479,087 ש"ח ובינוי
5 נוסף בשל פחות בהתאם ל"חוק האינפלציה" בסך של 130,130 ש"ח.

6. עוד ציין המשיב כי בדו"ח שהגישה המערעתה לשנת 2002 היא ציינה בכירורים לדוחות
7 הכספיים כי סעיף הנקיות כולל גם "מס תשומות שלא נדרש משנה קודמות בסך של כ-1 מיליון
8 ש"ח". לטענה המשיב, בבדיקה שערך בכרטת הנהלת החשבונות שניהלה המערעתה לשנת המט
9 2002 נמצא כי המערעתה דרצה כהוצאות מס תשומות בסך של 1,391,031 ש"ח. ברם, המערעתה לא
10 המכירה מסמכים אמיתיים ואת חשבונות המס הספציפיות הכוללות את סכומי מס התשומות
11 המעידים כי אכן אין לה דוחו ולא נדרש משלטנות מע"מ וכן לא קווינו נגד מס עסקאות בשנים
12 בהם נוצרו. משכך, אין להתייר את התשומות כהוצאות לפי סעיף 17 לפיקוד מס הכנסת [נוטה
13 חדש] (להלן: "הפקודה").

בנימוקי הערעור

7. בנימוקי הערעור טענה החברה כי ההפחטה שעצתה משווי המלא שלה נעשה כדי,
8. כשהרצionario לפיר פעללה היה כי מלאי שנרכש על ידי הוא בעל "היי מרכ" של שלוש שנים בלבד.
9. ההפחטה נעשתה אפוא, בהערכת השווי לצורכי הדוחות הכספיים בלבד כשבפועל המלא המופחת
10. הופיע בראשימת המלא שלה. המלא שלה בעיקר מרכיב ממוצרי אופנה יוקרתיים אשר משתנים
11. משנה לשנה ואורן חייהם ימשך לכל הזמן, שלוש שנים, ככל אחר מכן אפסו היסוכיים למוכרם.
12. החברה נוקטת באילו פעולות למכירתם של מוצרים אלו וחלק ממוצריה ונחלים להחכה לפי
13. משקל. עוד לטענה החברה, היא קבעה את הכנסותיה בהתאם לכללי חשבונות מקובלים, לפחות
14. יקבע שווי המלא לפי מחיר עלות או מימוש גטו – הנמק מבנייהם. היא נקבעה בהערכת שווי
15. מלאי תקופתי בדרך של הערכת מלאי עקיפה ופעלה לפי תקן חשבונות מס' 26 של המוסד
16. הישראלי לתקינה בחשבונות (להלן: "תקן 26"), והפחיתה את שוויו של כל מוצר ומוצר
17. ממוצריה בחולף שנה לפי מועד הפחטה התואם את תנועת המכירות של אותו מלאי. בחולף

בית המשפט המחווי בירושלים

30 Mai 2012

ע"מ 09/18 חכשטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 חכשטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 חכשטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 11-01-17259 חכשטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 שלוש שנים המוצר נהייה חסר שווי. השבון אחר לפיו בסוף השנה הראשונה והשנייה היה שומר
2 המוצר על מחיר העלות המלא, היה גורם לכך שבסוף השנה השלישי היה אריך להפחית את
3 ערכו ב-100% בבת אחת. היא הוסיפה כי היא אף רשמה בדוחותיה את שווי העלות המופחתת על
4 אף שברוב השנים שווי זה היה גבוה מהשווי נתנו "האמת" והוא הייתה יכולה לרשום שווי זה.
5 היא עשתה זאת על מנת לשמר על עקבות בהערכת שווי המלא. החברה הוסיפה כי היא הצינה
6 רוחה גולמי סביר ולא עליה בידי המשיב למצואו בו חוסר סבירות. לעומת זאת, המשיב התבսס על
7 הנתונים שהוצגו בדוחותיה שלה, אך קבע את עלות המכבר לפי עלות הקנייה, תוך הח

ת
עלמות
8 מהתחשב שהיא ערכה, מדוחות העבר, חובות העקבות, הפרשי שער הליפין, תחרות, התישנות
9 מלאי אופנתי ועוד. הבדיקות שערך המשיב במלאי שלה העלו כי לא קיימת זליגה וקיימת התאמה
10 מלאה בין המלאי בפועל לבין דוחותיה של החברה, ולא היה מקום לקביעת שווי רעוני למלאי על
11 ידי המשיב.

12
13 8. באשר למחיקת הפסד ההון בשנת 2005 טענה החברה כי זו נבעה בעיקר מרישום
14 השקעה בספרי המערערת בשנת 2001. המערערים טענו בנגד הסיווג מחדש של העסק שערן
15 המשיב. לדבריהם, לא היה מקום לראות ברישום ההשקעה בספרי החברה כמשיכת של אחד
16 מבצעי מנויותיה. הם ציינו כי המסמכים כולם נמסרו לידי המשיב והוא קיבל מענה מלא לכל
17 שאלותינו, אך הוא התעלם מהם וייצר הפרדה מלאכותית בין השותפים, כך שההשקעה נרשמה
18 כהשקעה של החברה ולא של המערער. הגשת התביעה בשמו של המערער הייתה כורה משפטית
19 ובהתאם ליעוץ משפטי. המערער העיבע על כך שהמשיב דחה את שומותיו לשנים 2002 ו-2004
20 אך בד בבד אישר את השומה לשנת 2003, ומכאן ניתן ללמוד על חוסר סבירות החלטות המשיב
21 בעניינים של המערערים. עם זאת יאמր, כי טענה זו לא נשנה בסיכומים.

22
23 9. באשר להוצאות הפחת טענה החברה כי לאחר שני פיגועים שאירעו בשנת 2002, נדרשה
24 החברה לשפץ את העסק ששכן ברה' יפו 53 ירושלים באופן מסיבי, שככל בין היתר, החלפת
25 הריהוט והציוד היישן. כתוצאה מהפיגועים נזוקה מערכת המיזוג, חדר הכספות, התקורת
26 הדקורטיבית ועוד. המערערת העתקה את מקום מושב החנות לרה' המלך דוד כשלמעט העתקה

בית המשפט המחויז בירושלים

30 Mai 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי גי. בי. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי גי. בי. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי גי. בי. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי גי. בי. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

של מספר מעמדים לתחשיטים היא עיצבה חנות חדשה לנמר. כך, שאין מקום לטענתו הסתמית
של המשיב כי לא הוכח שהריהוט בוחנת המערצת נהרס.

10. בעניין מס התshawות טענה המערצת כי יתרת המס שלא נדרש מושגים קודሞות הוועדה
11. נכוון לסוף שנת 2002 על כמיליון שקלים בקירוב. בשנות המס הבאות הגיעה המערצת בקשה
12. להחזרי תשלום מע"מ בגין חלקו הארי של הסכומים שלא נדרש עד לשנת 2002. החזרי המע"מ
13. שנתקבלו בשנים המאוחרות יותר נרשמו כהכנסה חיובית בספרי המערצת. לדבריה, אין כל מניעה
14. לדריש את מס התshawות ובכללן הוצאה לשם ייצור הכנסה של העסק, כפי שאכן קרה.
15. העובדה שעוסק במע"מ החליט לדריש את התshawות במועד מאוחר יותר אינה מונעת את
16. הדרישת כהוצאה במס הכנסה.

17. 11. המחלוקת בין הצדדים הן, אפוא, בארבעה נושאים: 1) שווים של התחשיטים אשר
18. נמצאים במלאי החברת החל מלמעלה משנה. 2) ההשקה בפרוייקט בגורזיה. 3) מס תשומות
19. שלא נדרש. 4) הפטת בגין הריהוט.ណון בחלוקת אלו, אחת לאחר, אך עוד קודם לכן העזה
20. לעניין נטל הראייה וחובת הצדקה לה טעונו הצדדים.

"חובת הצדקה" ונטול הראייה

18. 12. במקרה זה אין מחלוקת שספרי המערצת לא נפסלו. בנסיבות אלו לפי הוראה סעיף 155
19. סיפא לפוקודה, במקרה בו ספרי החשבונות של הנישום קבועים והנושא שכחלהות הוא פנסי
20. בלבד, כמה למשיב "חובת הצדקה". ואולם, לא זו בלבד שבצדק טוען כי המשיב כי במקרה זה
21. על פניו ולאור מה שפורטחלוקת שבין הצדדים הן לביר פנסיות, וב מקרה שכזה לא כמה
22. "חובת הצדקה" (ע"א 03/6743 מתנת רכב רוממה חיפה בע"מ נ' פקיד שומה חיפה, פורסם
23. במאגרים [28.07.05]). אלא שוגם מוקם בו כמה "חובת הצדקה", אין בכך כדי להפוך את הנטל
24. ולהעבירו למשיב. נטל ההוראה חל בעדרורי המס על הנישום בכל שלבי המשפט (דע"א 5045/00
25. רום נ' פקיד שומה תל-אביב, פ"ד נד(5) 289, 129; רע"א 90/1436 גיורא ארד תברת לניהול
26. השקעות ושרותים בע"מ נ' מנהל מע"מ, פ"ד מו(5) 101). משמעותה של "חובת הצדקה" היא
27. אך כי על המשיב לפתח בה את הריאות בהליך הערעור ולהצדיק את שומו, אך אין בה כדי

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוך וסימן עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך וסימן עופר נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 11-01-17259-17 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

להפוך את נטל הוכחה (עמ"ה (מחוזי-י-ט) 05/9054 אידיאל טורס (1982) ישראל בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1, פורסם במאגרים [24.07.08]; ע"מ (מחוזי-י-ט) 08/141 ביבי נ' פקיד שומה ירושלים 1, פורסם במאגרים [22.04.12]). החלטתו פקיד השומה הן החלטות מנהליות ומשכך חל עלייהן כלל הרأיה המנהלית לפיו ראה מנהלית היא ראה שאדם סביר היה מסתמן עליה או שרשوت מנהלית סבירה הייתה מסתמכה עליה. העמידה של פקיד השומה ב"חובת ההצדקה" אינה מחייבת אותו, אפוא, להציג בסיס מדוייק המבוסס סטטיסטית לשומה שערן. די בכך כי יקבע על סבירות החלטתו כי התוצאה העסקית של הנישום היא בלתי סבירה (ע"מ (מחוזי-י-ט) 08/141 בעניין ביבי), ובשלב זה יחוור הנטל לנישום. בנטל זה עמד המשיב בכל מקרה, במקרה זה.

13. מכאן לדין בשאלות השונות השנוויות בחלוקת. במסגרת זו מטעם המערערים התיצבו למתן עדות מלבד המערער גם אליו אלון המשמש גם הוא כמנהל החברה, מר איגור פישמן המשמש כרוואה החשבון שלו ומר משה מועלם אשר נשכר על ידי אלון לטיען בהערכה וניהול ההשקעה בגורזיה בשל החשש לאבדן ההשקעה. מטעם המשיבה העידו מר שלמה ביטון דכו חולית עצמאים במשיב והגב' ילנה גולצמן אשר שימושה כמפקחת דאשית אצל המשיב וטיפולה בחיקת של המערערות.

شوים של התכשיטים אשר נמצאים במלאי החברה לעלה משנה - הראות

14. רוח פישמן ציין בתצהירו כי חישוב עלות המכירות של התכשיטים נעשה בשיטת "המדדידה העקיפה" בשל הקושי בבחירה שיטת "המדדידה הישירה", קושי הנובע מהיקף הכספיות הרוב וכמות הפריטים, מהפרשי עלות בשל שינויים בשער החליפין, ובשל חוסר הומוגניות במוצרים ואורך חיי מדף מוגבל הנובע משינויי אופנה. הוא ציין כי בדיקת השוואה שערך בין עלות ישירה של המוצרים לפי דוחות תמחיר לבין התוצאה הבאה לידי ביטוי בדוחות שנערכו לפי שיטת הבדיקה העקיפה, העלתה כי התוצאה אליה הוא הגיע בדוחות עומדת במחנן הסבירות. לדבריו, שיטת הערכת שווי המלאי נקבעה בתקן 26, ולפיה, המלאי יוצג בדוחות לפי "העלות" או "שיעור מימוש נטו" כשלשם קביעת "שיעור מימוש נטו". יש לכלול בתחשיב את סכום המכירות המשוער של המוצרים שנתרשו במלאי בסוף השנה בגין הוצאות המכירה המתיחסות לאותו

בית המשפט המחוון בירושלים

30 Mai 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי גי. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי גי. ב. העשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 21/09 תכשיטי גי. ב. העשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי גי. ב. העשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 1. הוא הסביר כי נסחת הועלות המופחתת שביצע מבוססת על תנועת המלאי, כשמי
2 2. הסגירה של כל שנה מורכבת מבחן שוו, מהקניות שנעו בשולש השנים שקדמו לאותה שנה
3 3. ככלל שנה מתוך השלוש ניתן מדם הפחתה אחר התואם את תנועות המכירות של אותו מלאי.
4 4. אין הסתמך על דוח התחשיב של עלות המוצרים שנמכרו על פי תוכנת "תמוד" ולפיו בוחן את
5 5. סבירות תוצאותיו בקביעת שווי המלאי. כמו כן הוא הסתמך בבדיקה ששווי המלאי על שיעור הרווח
6 6. גלומי. הוא הסביר כי קביעה אחווי השווי לפי שנים (הפחתה של 35% בסוף השנה הראשונה,
7 7. בסוף השנה - 80% בסוף השלישי) נקבע על ידו בעקבות פיתוח מודל על בסיס הנתונות
8 8. מסוימות באופן עקבי. אם כי הוא אישר כי שיעור האחדים עצם נקבע באופן שירוטי. בבדיקה
9 9. שנערכה על פני שלוש השנים 2004 עד 2006, עליה כי בשנת 2006, המלאי של השנים 2004-2006
10 10. היהו 70% מהמכירות. התבדר כי ככל שמדובר במלאי ישן יותר, תנועת המכירות שלו איטית
11 11. יותר. לכן, ככל תכשיט הנמצא במלאי יוערך בחלוות שלוש שנים כחסר שווי. כמשמעות, מדובר,
12 12. כאמור, החברה מחזיקה מוצרים אלו שהלפו עליהם שלוש שנים במחסנית, השיב כי שאלה זו יש
13 13. להפנות לבני החברה אך הוסיף כי בהערכת השווי יש לנוקט הערכה מינימאלית ולא
14 14. אופטימאלית.
15

16 15. ואכן, אכן נדרש בחקירתו בבית המשפט לשאלת מדוע, כאמור, הוא מחזיק במלאי מוצרים
17 16. לעומת זאת, הוא השיב כי כדי למכור טבעת אחת חדשה הוא חייב להחזיק עשר טבעות
18 17. לפחות שלוש שנים. הבחן זו, המלאי היישן "ሞכר" את החדש, והמלאי הזול
19 18. ישנות על מנת שלקוחות יהיה מבחן. מבחינה זו, המלאי היישן "ሞכר" את החדש, והמלאי הזול
20 19. "МОCKER" את היקר. גם מנהלים משא ומתן עם ספקי התכשיטים על מנת שיקבלו אותם בחוורה,
21 20. אך גם במקרים שהם מצליחים לשכנע את הספקים לעשות זאת, התנאים בהם מציינים הם קשים
22 21. מאוד. בין היתר, הזכיר המתබל תמורה הסחרורה המוחזרת מחושב ב-15% ממחיר עלותה
23 22. המקורית תוך דרישת רכישת מוצרים חדשים במחair כפול משווי הזכיר שניתן. אכן הוסיף וציין
24 23. כי בדרך כלל מוצרים שנשלחים להתחנה הם לא מוצר מותג, כי במקרים מסוים מותג הוא
25 24. נמוך, ושווי הזהב בתוך מחיר המוצר הוא נמוך יחסית ולכן אין מוצרים כאלה להתחנה בדרך כלל.
26

27 16. מנגד, הגב' ילנה גולצמן שהיתה בשעתו מפקחת ראשית אצל המשיב ובמסגרת תפקידה
 27. טיפולה בתיקת של המערערת בשומה ב"שלב ב" האביעה בתצהיר על ההבדלים בין רשימת ספר

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 Mai 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'י. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוק נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוק נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259-17 תכשיטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 המלאי ליום 31.12.06 הראשונה שהגיעה המערעתה לביין הערכת המלאי המתוקנת שהוגנסה
 2 לאחר שהמערעת ביצעה בה שינויים תוך שימוש במקדמי הפחטה למוצרים לשנת הרכישה
 3 שלהם היה בשנת השופטת – 35%, בשנת הקודמת – 65%, בשנת שקדמה לשופטת –
 4 80%, ושנים מוקדמות יותר – 100%. היא צינה כי בהתאם למספר המלאי שווי המלאי נכון ליום
 5 31.12.06 עד על סך של 27,771,936 ₪, בעוד שלאו מוקדי הערכת המלאי המתוקנת שווי המלאי עד
 6 על סך של 8,746,620 ₪. לדבריה, המערעתה לא המציאה הסבר לקביעת מקדמי הפחטה
 7 בהערכת המלאי ובדיקה שערך המשיב בחרניות המערעתה עליה כי מקדמי הפחטה אינם
 8 תואמים את השווי האמתי של הפריטים וכי שמדובר בפועל. כן, בבדיקה מדגמית של מהירות
 9 מכירה של פריטים המופיעים בשתי הרשימות (המקורית והמתוקנת) נמצא כי הרוב המוחלט של
 10 הפריטים נמכר בשנים שלאחר הפתחותם בראשיות הערכת המלאי, במחירים מכירה גבוהה במידה
 11 ניכרת מהעלות המקורית וכל שכן מהעלות המופחתת. במסגרת הביקורת שערך היא למדה כי
 12 בתגובה למכירה מוצגים גם מוצרים רבים שנרכשו, כאמור, בשנים קודמות, לרבות דברים שנרכשו
 13 לפני מעלה שלוש שנים. לא הועגו בפניה פריטים הנמצאים בסכפת ולא נתען בפניה כי
 14 המערעתה חתכה תכשיטים ולא הועגו לה ראיות על כן.

15
 16. עוד עליה כי מתוך 209 פריטים שנמכרו בשנת 2007 ונרכשו עד (ועד בכלל) בשנת 2006,
 17 פריטים נמכרו ברוח של בין 40% ל-218% מהעלות המקורית; 4 פריטים נמכרו ברוח שבין
 18 0 ל- 10%; והיתר, שהם פריטי יד שנייה נמכרו בהפסד שבין 3% ל-69%. יצוין כי 92%
 19 מהפריטים המוזכרים נרכשו בין השנים 2002 ל-2006, וכי גם אותם פריטים שנמכרו בהפסד ביחס
 20 לעלות הרכישה, נמכרו למעשה ברוח ביחס לשווי אותו קבעה המערעתה בהערכת המלאי
 21 המחדשת שלה. מאוחר ורוב המוצרים נמכרים ברוח, יש לקחת בחשבון את שווי המוצרים לפי
 22 עלותם ולא את העלות המופחתת אותה מציגה המערעתה. לאור זאת לא קיבל המשיב את הערכת
 23 המלאי המתוקנת וקבע כי שווי המלאי הינו העלות המקורית של הפריטים במלאי כפי שמופיע
 24 בדו"ח סוף המלאי, בהתאם לעקרון עלות או שווי מימוש לפי הנמור מביניהם.
 25

26. בחקירה הנגדית צינה הגב' גולצמן כי בבדיקה שערך היא בדקה מתוך המלאי של סוף
 27 שנת 2006 את השעונים והעתים שעלו מ-1,000 ₪ שנמכרו במהלך שנת 2007. היא לא ידעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשטי ג'. ב. העשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 21/09 תכשטי ג'. ב. העשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה ירושלים ואה'

ע"מ 11-01-17259 תכשטי ג'. ב. העשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואה'

לומר כמה אוחזים מתחוק כל המלאי של המערעתה הם שעוניים ועתים ואיננה כי לא ערוכה בדיקה לגבי התכשיטים בעצת הכלכלנית של המשיב שאמרה שקל יותר לזהות עתים ושבוניים. כנשאלה כיצד אפוא, היא יכולה לשולב את הטענה שעיקר הփחתה במלאי הינה בשל מלאי התכשיטים, היא השיבה כי טענה זו לא הוכחה בפניה. במהלך הבדיקה היא ביקשה לראות את הפריטים שדווחו במסגרת המלאי כמו שעוניים הוא אפס והוא גילתה שכולם מוצגים בוחנות במחירים גבוהים. העובדה שפריט מוצג בחלון הרואה במהיר גבוה מעלותו מלבדה כי הוא בעל שווי.

7

19. מר שלמה ביטון רצוי חולית עצמאים במשיב סיפר אף הוא בתצהיריו כי בבדיקה מדגמיות של מחירי מכירה של פריטים המופיעים בראשימות המלאי נמצא כי הרוב המוחלט של הפריטים נמכר בשנים שלאחר הפקחתם בראשימות המלאי, במחירים מכירה גבוהים במידה ניכרת מעולותם המקוריות וכל שכן מהעלות המופחתת בתחשבי המלאי על גרסאותיהם השונות. לדבריו, בשנת 2002 גם המשיב מכירות של 30 שעוניים ו-28 עיטים ונמצא כי 27 מהשעוניים נמכרו ברווח שבין 40% ל-1000% מהעלות המקורי. מתוך שלושה השעוניים הנоторים, שניים נמכרו בהפסד של עד 10% ושעון אחד בלבד נמכר במחיצת מעולתו. כל העיטים נמכרו ברווח שבין 147% ל-1,036% מעולותם המקורי. בדוגמא נוספת לשנת המט 2003-2007 נדגו 37 פריטים שונים. מתוך 16 מדגם זה, 28 פריטים נמכרו ברווח שבין 34% ל-564% מעולותם המקורי. מתוך תשעה הפריטים הנоторים, חמישה פריטים נמכרו ברווח של עד 10% מעולותם המקורי, שני פריטים נמכרו בהפסד של 3%-5% ושני פריטים נמכרו בהפסד של בין 14% ל-20%. מר ביטון ציין כי המערעתה לא המציאה הסברים ואסמכתאות המבוססים את טענותיה כי שווי המימוש נטו של המלאי נמור מעולותו. בהתאם לכך קבע המשיב את שווי המלאי מבלי להתחשב במקדמי הփחתה.

21

22. בחקירתו נגדית נשאל מר ביטון לא מעט שאלות הבדיקה שביצע, כמו למשל, מה
אתו המוצרים מהמלאי שנבדקו על ידו וכיוצא בזה. מתשובותיו עולה כי הוא לא ערך מדגם אלא
בדק את כל השעוניים היישנים שנמכרו וגיליה כי כולם נמכרו ברווח. לשאלת ב"כ המערעתה, כמה
שעוניים ישנים דוגמת אלו שנמכרו ישים במלאי של המערעתה שלא נמכרו הוא השיב כי הוא אינו
יודע והדבר לא היה חלק מהבדיקה שערך. כנסחא, מצד אפוא, הוא יודע לקבוע את שווי השוק
של אותם שעוניים שנתרשו במלאי ולא נמכרו, השיב כי הוא לא ניסה לקבוע שווי שוק, ולאחר

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשטי ג'י. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 שנוכח לדעת שעוגנים ישנים שהיו במלאי נמכרו ברוח, הוא פסל את מודל חישוב ההפתחות של
 2 רוח פישמן ויחסב את המלאי לפי עלות רכישה. מר ביטון צין כי במסגרת השומה שהוצע
 3 לשנת 2002 הוא אך תיקן את שווי מלאי הסגירה. את שווי מלאי הפתיחה הוא הותיר על כנו והוא
 4 מבון זהה למלאי הסגירה של שנת 2001. בעניין זה הוא אימץ את תנאי הדיווח של המערעתה.
 5 לדבריו, אכן, לאור העובדה שהישובו של רוח פישמן ביחס למלאי הוא שגוי, גם שווי המלאי
 6 לסוף שנת 2001 שגוי, ואולם הוא לא תיקן את מלאי הפתיחה כיוון שהדבר היה גורר באופן
 7 הכרחי גם את תיקון המלאי בסוף שנת 2001 וכתוואה מכך את שומת 2001. דבר זה בלתי אפשרי
 8 לאור העובדה כי השומה לשנת 2001 היא שומה סופית. הוא צין כי הוא אינו מיחס כל ממשמעות
 9 לשאלת כמה אחוזים גדול למלאי הסגירה כתוואה מהשינוי שהוא עריך. כל שעה הוא חישוב לפי
 10 הנתונים האמתיים שהבייה המערעתה תוקן ביטול ההפתחות שנעשו ללא הצדקה ולא הסבר,
 11 ותוקן כדי תיקון שער הדולר כפי שהוא היה בכל שנה וธนา. הוא הטיעם כי מדובר בתיקון טכני
 12 לחלוטין, ולא היה מקום לבדיקה סבירות השומה. אחוזי הרוח נקבעו לפי הנסיבות המערעתה
 13 עצמה, וכל שהוא עשה היה ביטול ההפתחות שעשה רואה החשבון. לדבריו, אכן קיימת אפשרות
 14 להכריז על מלאי כ"מלאי מת" שעה שבורו שהוא לא יימכו, אך לשם כך יש צורך לפעול לפי נחיי
 15 פקיד השומה, להציג על כך ובמבחן אותו מלאי יושמד. הוא הוסיף כי במקרה זה מדובר
 16 במקרים מזהב, ובזהב אין "מלאי מת". זהב תמיד יש לו ערך כספי והוא יימכר בשלב כלשהו.
 17 במקרה הגורע ביותר ניתן להתייכו וגם לכך יש שווי. כראיה הוא הציע על כך שהבדיקה שנערכה
 18 אצל המערעת העלה כי גם מוצרים שהיו במלאי של המערעת ארבע, חמיש ואף עשר שנים,
 19 נמכרו על ידה בסופו של יום מעלה ממחיר עליהם. אמן קשה לומר כי כל המוצרים
 20 שבמלאי נמכרים בסופו של יום מעלה ממחיר המקורית, אבל הם בוודאי לא נמכרים במחיר אפס
 21 ואף לא ב-65% ממחיר עליהם. בנסיבות אלו הוא דחה את ההפתחות שערוך רוח פישמן והוא
 22 קבע את שווי המלאי לפי עלות הרכישה, שהיא בודאי הנמוכה יותר אל מול שווי השוק.

23

דיון והכרעה בעניין שווי מלאי החברת

24. 21. תקן 26 העוסק במלאי קובע בסעיף 9 כי "מלאי ימדד לפי הנמק בין עלות לבין שווי
 25 מימוש נטו". תקן זה המבוסס על תקן חשבונות בינלאומי מס' 2 העוסק אף הוא במלאי, חל
 26 אמן רק מיום 1.01.07 (סעיף 41 לתקן), אולם עוד עבר לתחולתו של התקן הישראלי, הכלל
 27

בית המשפט המחוון בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1
ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1
ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1
ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

לגביה הערכת המלאי היה כי את שווי המלאי צריך לקבוע לפי מחיר הקרן או שווי השוק, הנמור מביניהם (עמ"ה (ת"א) 539/81 צוקרמן נ' פ"ש כפר סבא, פד"א יב 167; עמ"ה 370/99 פניות טל השקעות ובניה בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים, מיסים כא/1 (פברואר 2007) ה-112; אמן רפאל, מס הכנסה, מהדרה רביעית, התש"ע, בעמ' 886; אהרן נמדר, מס הכנסה, מהדרה שלישית, החש"ע, בעמ' 775). כלל זה לקוח מחותמת החשבונות והוא היה נהוג גם לעניין חישוב הרווח לצרכי מס הכנסה, על פי העיקרונו כי רווח לעניין מס הכנסה יש לחשב על פי כללי חשבונות, במידה שלאה תואמים את ההוראות של דיני מס הכנסה (ע"א 494/87 חברת קבוצת השומרים נ' פקיד שומה למפעלים גדולים, פ"ד מו(4) 795).

לכן, פשיטה כי באופן עקרוני המערערת לא הייתה מנועה מלהעריך את המלאי שלו על בסיס הערכת שווי שוק. זאת, בניגוד לristol שנותקבל מטעוני ב"כ המשיב כי המשיב רווח בהערכתה על בסיס מחיר עלות ברירת מחדל ורק אם יוכה בצורה ברורה כי שומה על בסיס הערכת שווי היא מדויקת לא פחות מהערכתה על בסיס עלות, יש מקום להסתמך עליה. למעשה, ב"כ המשיב גם נתקשה להסביר באלו נסיבות ניתן לדעת המשיב, לעורן הערכת מלאי על בסיס שווי שוק. אכן, קיימת סברה כי הערכת מלאי על בסיס עלות רכישה המבוססת על עובדות ונתונים אובייקטיביים יתרון על פני הערכת מלאי על בסיס שווי שוק שהוא מעין של הערכה סובייקטיבית. אולם לא זו בלבד, שגם נתוני העלות האובייקטיביים לא בהכרח משקפים את שוויו של המלאי, אם בשל שינויים אינפלציוניים ואם בשל אירועים אחרים המשנים את ערך השוק (ראו עמ"ה 370/99 פניות טל השקעות ובניה בע"מ ואח' נ' פקיד שומה ירושלים), אלא שבחרונה של הערכת מלאי בדרך מסוימת על פני דרך אחרת, לא די כדי להצדיק את תיקונם של דוחות נישום שנעשו על בסיס שווי שוק שהוא אחת מהדריכים המקובלות והLAGITIMIOT לפי כללי החשבונות להערכת מלאי. וזהו לא מקום בו לא נגלה פגם בנזונות המוצגים בהם והם לא נפסלו. כל זאת, כל עוד השיטה בה הוערך שווי השוק היא שיטה סכירה.

אכן, למעשה המשיב כמו גם העדים מטעמו לא טענו כי הרווח הגולמי של המערערת חורג מהרווח הגולמי הסביר. אולם ברכיר זה כשלעצמם אין די כדי לשולח מהמשיב את האפשרות לבחון את השיטה בה נקט נישום לשם קביעת המלאי שלו. זאת בניגוד לטענתה ב"כ המערערת

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 Mai 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

לפיה על המשיב להסתפק ב"שורה התחתונה" וכל עוד היא עומדת במחני הסבירות מבחןת הרווחה הגולמי אין המשיב רשאי להציג מאתריה. ואולם, בנסיבות אלו שהערכת מלאי לפי שווי שוק היא אחת הדרכים המקובלות ואף נקבעה בחקן ישראלי, כל עוד לא נשללה סבירות הערכת שווי המלאי לפי שיטת המערערת. וזאת שכן לפסול את הערכת המלאי של המערערת על הסף אך בשל כך. בד בבד יש גם לזכור כי בית המשפט אינו צריך להכריע מה השיטה הטובה ביותר או המדוקقة ביותר להערכת שווי מלאי. תפקיד בית המשפט הוא אך לקבוע אם השיטה בה נקט הנישום במקרה נתון המונח לפתחו, נותן דרך להגיא לתוצאה נכונה וסבירה. תנאי לקבלת כל שיטה, ובכלל זה שיטה להערכת שווי מלאי, הוא כי היא תיתן תוכאה הוגנת ונאמנה. והיה ושיטה מסויימת איננה נותנת תמורה נכונה וסבירה, אין לנוקוט בה (השו עמ"ה 59, הוצאת ספרים בע"מ נ' פקיד שומה בית הדין, פ"מ כז, 111).

24. מכאן אפוא, שיש לבחון את סבירותה של השיטה בה פעללה המערערת על פי המודל שהחווה רו"ח פישמן בהערכת שווי המלאי של החברה. בעניין זה ייאמר כי לא ניתן להיות מחלוקת שכנקודה מוצא נכוון לומר כי שווי השוק של תכשיט כמו גם של שעון אופנה פותח עם הזמן. מלאי של תכשיטים, כמו מלאי בענפים דומים של סחרות המיצירות לפי האופנה, אינו שומר על שוויו והוא מורכב דרך כלל ממלאי חי, מלאי איתי ומלאי מת. בפסק הדין בעמ"ה 59/309 בעניין הוצאה ספרים ציין בית המשפט כי:

"חלוקת זו הולמת את השיטה המקובלת במקצוע החשבונאות וראיה החשבון לגבי הערכת ערנן של סחרות או מלאי עסקן אשר מחמת אופיים או טבעם הינם לתנודות ולגזרל חולף של דרישת או חוסר דרישת בשוק. יש סחרות הננתנות לגלים של דרישת, גלים העולים וה יורדים עם ביקוש בשוק או עם טעם של הציבור. בין אלה יש בראש וראשונה סחרות המיצירות לפי האופנה, כגון בגדי נשים. עם התקדמות בזמןנו חולך וגדל מספר ענפי הייצור והעסק שבמהו האופנה וכן יכול מכריע יותר ויותר. יש היום אופנה אף בבגדים גברים, בעיצובים, בארכיטקטורה ומכך גם באיכות בנייה, ברהיטים, בבדי ריפוד, במכבניות, במכשורי בידור למיניהם, כגון במקלטי רדיו ופטפונים ועוד. חלק רב בהתפתחות זו יש לגל ההמצאות, המחדשות חדש לברקים בשתי חיים שונים ומרובים. יש אף וגוצר טעם ותא奔 חדש שלא היה קיים כלל, ומайдך נחלשת הזיקה הציבורית, נחלש הטעם הציבורי, למוסרים או לדגמים של מוצרים, שהיו מקובלים על הציבור

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשטי גי. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-מ 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסיט עופר נ' פקיד שומה י-מ 1

ע"מ 09/20 תכשטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסיט עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

זה מכבר. בכל אותן המקרים נתון מלאי הייצור של יצור ומלאי העיסוק של סוחר לטעמו של הציבור, טעם אשר קובע את חזורייה לאוותיו המוצר, מעלה אותה או מוריד אותה".

דברים אלו מקבלים משנה תוקף כיום כמשמעות במוצר אלקטרוני אלקטронיקה והי-טק אשר "חייב המדריך" שלהם שואף לעיתים למספר חודשים בלבד.

למעשה, גם ב"ב המשיב הודה בסיכון כי לו אחוזי הפחתות בהם נקטה המערערת לא היו כה "אגרסיביים וקיצוניים", לדבריו, יתכן והמשיב לא היה מליין כנגד הפחתות אלו. השאלה היא אפוא, האם השיטה בה נהגה המערערת של הפחתה בשיעורים של 35%, 65% ו-100%-180% היא סבירה. בעניין זה, בטופו של יום לאחר שמיית עדותו של רוי"ח פישמן אודות דרך פעולתו ולאחר עיון במסמכים שהוגשו, לא התרשמתי כי השיטה בה נקט רוי"ח פישמן להערכת שווי השוק של המלאי שלו הייתה חסרת כל בסיס. אכן, רוי"ח פישמן הודה בעדותו כי קביעת שיעור האחוזים שיש להפחית בכל שנה הייתה שרירותית, ונינתן היה לחלק את האחוזים לשנים בשיעורים שונים. אולם בצדק, טען ב"ב המערער כי מדובר בהערכת כוללת סטטיסטית שאינה אמורה ליתן תשובה לעולות המדויקת של כל פריט ופרט. רוי"ח פישמן ציין כי בבחן את סבירות התוצאות המהקיימות בשיטה בה נקט אל מול דוחות תמחיר שקיבל על פי תוכנה "תמונה", ותוצאה ההשוואה הייתה כי תוכנת השיטה בה נקט עומדת ב מבחן הסבירות. כאמור, גם אין מחלוקת כי ההערכתה בה נקטה המערערת אינה סבירה. בנסיבות אלו ומשגמ לא ניתן לומר כי שיטת הרווחה הגלומי של המערערת אינה בלתי סביר. בנסיבות אלו ומגם לא ניתן לומר כי שיטת ההערכתה בה נקטה המערערת אינה סבירה גם ביחס לנוטים אובייקטיבים, גם של המשיב עצמו, אין הצדקה בפסילתתה של השיטה. בשולי עניין זה יזכיר גם כי אני סבור שבמקרה זה היה צריך להציג דזוקה עם הערכת שמאית תכשיטים. הנחותם שהובאו בחשבון על ידי רוי"ח פישמן ושבאמתיהם קבע את מקדמי הפחתה לפי גיל הפריטים, הם נתונים מכירות ורישומות המלאי בפועל. מדובר בעיקרו של דבר בשאלת השבונאיות ובcheinת נתוני הפעולות העסקית של המערערת הלכה למעשה לארך השנים.

26. אכן, המשיב העלה שאלות ותמיינות אודות השיטה של המערער כמו גם אודות טענותיו בדבר שווי הפריטים הישנים במלאי שלו, אך בסופו של יומ התשובות שניתנו על ידי המערערת

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסיט עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסיט עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-10-17259 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1. מניחות את הדעת. כך, המשיב טען כי אין בשיטה כל התייחסות לשווים של הפריטים כשלעצמם.
 2. הדבר בולט לשיטתו, בכל הונגעו לתכשיטים בהם גם אם לא ניתן למוכרים כפי שהם, ניתן להתיך
 3. אותם ולמוכרים בעלות חומר הגלם. שווי זה אינו עולה בקנה אחד עם הטענה כי מוצריים הנמצאים
 4. במלאי לעללה שלוש שנים שווי השוק שלהם הוא "אפס". ואולם גם לעניין זה הייתה בפי
 5. המערעת תשובה המניחה את הדעת. לטענה, במוצרים יהודים ומעובדים מעין אלו הנמכרים
 6. על ידה, שוויו של חומר הגלם הוא זניח ביותר, ובמוצע כולל המחיר המתkeletal עצלה בגין הרכבת
 7. מוצריים ישנים שהוא פחות או יותר להערכתו שווי השוק שלהם על פי השיטה בה היא נהגה של
 8. מקדמי הփחתה. להוכחת טענה היא העבירה על כך שביום 26.12.07 היא מכאה לחברת
 9. "פסטרנק מיהוזר מתחות בע"מ", 157 פרטיא מלאי להתקה וקיבלה תשלום סך של 5,645 נט.
 10. שווי פריטים אלו לפי שיטת הערכת המלאי שלו היה 85,695 נט. כך גם היא קיבלה תשלום של
 11. 21,317 נט עבור 35 פרטיא מלאי שהיא ביום 14.11.07 לאotta החברה, ושווי פריטים אלו לפי
 12. שיטת הערכת המלאי שלו היה 55,676 נט.
 13.

14. כך גם, המשיב טען כי ערך בדיקה שהעלתה כי פריטים ישנים מלאי המערעתה נמכרו
 15. ברוחחים של שירות וחלקים אף של מאות אחוזים. ואולם, העדים מטעם המשיב, מר ביטון והגב'
 16. גולצמן, לא ידעו לומר מה אחוז הפריטים שנבדקו על ידם מכל פרטיא המלאי של החברה.
 17. למעשה, בדיקתו של המשיב לא דרך כלל את הפריטים במלאי. הבדיקה התייחסה לפריטים
 18. מהמלאי שנמכרו, אך מדובר בפריטים בודדים מתוך אלף פריטים שהמערתעת לא הצליחה
 19. למכרם והם מצטברים ברשימות המלאי של החברה שנה אחר שנה. אכן, די בפרט אחד שנמכר
 20. והוא במשקל אחד כדי שהממוצע הכלול של שווי המלאי לא יהיה "אפס". אולם מדובר בשקלול
 21. ממוצעים, וביחס שבין הפריטים הבודדים מבין המלאי הישן שנמכרו לבין מאות הפריטים שלא
 22. נמכרו, נכוון לומר כי המוצע שווה לאפס. באותה מידה, נכוון שgam פריט שהוערך בשווי "אפס"
 23. יש לו שווי בשל חומר הגלם, והוא בוודאי גבוהה מ"אפס". ברם, כאמור, איןנו עוסקים בחישוב או
 24. הערכת עלוות של כל פריט ופרטיאל בא הערכת שווי המלאי בכללות, ובמקרה זה כאמור,
 25. המערעת הציגה ממצאים אובייקטיביים ממשי מכירות של פרטיא מלאי להתקה, ולפיהם המחיר
 26. שקיבלה עבורה חומר הגלםตาม פחות או יותר את הערכת שווי המלאי לפי שיטתה. גם העבודה
 27. שהחברה הציגה בחלונות הראותו שלו פריטים המוגדרים על ידה בדו"ח המלאי כ"מלאי מות"

בית המשפט המחוון בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוק נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוק נסים עופר נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 11-01-17259-17 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

במחקרים גבויים, אינה בהכרח מלמדת כי מדובר במלאי בעל שווי, שכן השאלה אינה באיזה מהירות מוצג הפריט כי אם כמה מבין פריטים אלו נמכרים בסופו של יום במחירים הנקוב, אם בכלל. יתר על כן, העובדה שהמשיב מעז שכל פריט ישן שנרכש מעבר לשולש שנים מיום רכישתו על ידי המערעתה נמכר ברוח או בהפסד מינימאלי אינה מוכיחה דבר. אדרבה, ברור מآلיו של כל פריט אשר נמכר בפועל, נמכר ברוח, שאם לא כן לא היה נמכר למעט מקרים בהם ההפסד לא היה משמעותי. אך לא זה העניין. בshall כולל תוך שימוש מוצעים רבים שונים והחלתה המודול על גבי מכלול הפריטים שנמכרו, ובעיקר על אלו שלא נמכרו, לא נמצא אי סבירות במודול ובהערכת השווי הרגטיסטי כפי שקבע אותו רוי"ח פישמן על פי הנתונים האמפיריים שקיבל מהמערעת. לשון אחרת, לו המשיב היה בודק אל מול הפריטים שבדק את כל הפריטים שנשארו במלאי, ניתן היה לשעות לטענותיו כי נפללה טעות בהערכת המערעת, טעות המשמידה את הקרקע מתחת לשיטת ההערכה. ברם דבר זה לא נעשה ולא ניתן, כאמור, לקבוע ממצאים אך על בסיס בדיקת הפריטים שנמכרו בפועל לבדם.

בשולי העניין יעוץ כי באשר לשאלת האם על המשיב היה לעדכן גם את שומת מלאי הפתיחה לשנת 2002 לפי המפתח בו עדכן את שומת מלאי הסגירה לאותה שנה, דעתך כදעת ב"כ המערעת, שכן אין הגיון וצדק בשינוי צד אחד של המשווה והותרת צדה الآخر על כנו. די נהייר כי ככל שהיא מקום לתקן את הערכת שווי המלאי של המערעת בשלבי שנת 2002 בשל אי סבירות מקדמי הפתיחה בהם נקטה, אותה סיבה עצמה היה צריך לתקן את רשיומות המלאי של ראשית אותה שנה שנעשו על פי אותה שיטה. ואולם כאמור, נכון התוצאה אין צורך לומר במסגרת זו דברים נחרצים בעניין זה.

סופה של יום אפוא, הערעור מתקבל בכל הנוגע להערכת שווי המלאי של המערעת על כל המשתמע מכך.

ומכאן לשאלת הפסד ההון בשנת 2005 בעקבות ההשקעה בפודויקט בגרוזיה.

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשטי ג'י. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1
 ע"מ 09/19 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1
 ע"מ 09/20 תכשטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 09/21 תכשטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 09/22 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 11-01-17259 תכשטי ג'י. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

ההשקעה בפרויקט בגורזיה - הראיות

30. עופר הסביר כי לפי ייעוץ כלכלי קיבל, בשל העובדה שהקשרים במדיניות חבר העמים מבוססים הרובה על קשר אישי, לשם קידום העסקה בגורזיה היה מקום לבצע את העסקה באופן אישי ולא באמצעות החברה, על אף שלמעשה העסקה בגורזיה הייתה של החברת בה הוא היה שותף עם אחיו, אלון. הוא הטיעם, כי לא ניתן שהוא ימושך כמיליון שקלים מהחברה מבלי אחיו ידע על כך. אחיו גם לא היה שותק לו היה מדובר בסכומים אישיים שהוא משך מהחברה. לדבריו, כל ההוצאות בגין הפרויקט יצאו מהחברה, כשהאחים אלון חתום יחד אליו על ההערות הבנקאיות שנעו דרכן החשבון שלו משומש שהשותפים בגורזיה לא רצו לעבוד מול חברה. לדבריו, התביעה כנגד השותף הוגשה בשםו ולא בשם החברה, משומש שהוא לא רצה "לכלך" את השם של החברה. כשנהבקש להציג על פרוטוקול של ההחלטה להשקיע בפרויקט בגורזיה או של האסיפה הכללית שדרנה בעניין, השיב "איזה אסיפה כללית, איזה פרוטוקול. בשביל מה אני צריך אסיפה כללית, זה עסק שלי ושל אחוי".

31. גם אלון סיפר כי בכלל הנוגע לפרויקט בגורזיה, עופר היה "ברונט". עופר היה זה שטייף בפרויקט והקשרים היו קשיים אישיים שלו. עם זאת, גם הוא ביצע בדיקות והיה שותף בכל המהלך של השקעה זו. לדבריו, הוא יכול לומר באופן באופן ברור וחד משמעי כי מהרגע שהתרדר להם שהפרויקט בגורזיה הוא למעשה אבדן של כסף והם הולכים לאבד את השקעתם, הם עצרו לגמרי את כל הכספי ששוו אמורים להעבירה.

32. להוכחת טענותיהם ה劄דידו המערערים בעדותו של מר משה מועלם אשר נשכר על ידי שני האחים לבחון את ניהול הפרויקט וההשקעה בו. מר מועלם סיפר בתצהירו כי בתחלת שנת 2002 אלון זימן אותו לפגישה בה עדכן אותו בעניין ההשקעה בגורזיה ועל כך שהחברה יחד עם שותפים אחרים השקעה כספים בפרויקט שם, אך הפרויקט היה תקוע והיה חשש ממשי לאובדן כספי ההשקעה. הוא נתבקש לסייע בהערכתה וניהול ההשקעה של החברה ולשם כך הוא נסע במהלך שנת 2002 מספר פעמים לגורזיה ונפגש עם השותפים בפרויקט ונציגי הבנק המלווה. עופר התלווה אליו בנסיעותיו הראשונות לגורזיה לשם הכרת השותפים, וכששב לישראל הוא קיים פגישות עדכון עם שני האחים. לדבריו, במחצית שנת 2003 לאחר שהוא ביצע יחד עם שני

24 מתוך 24

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשטי גי. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 11-01-17259 תכשטי גי. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 מנהלי החברה את כל הבדיקות הרלוונטיות, הם הגיעו למסקנה כי לא ניתן יהיה להציג את כספי
2 ההשקעה שהושקעו בפרויקט. הוא צורף לתצהירו חשבונות מס ומהאות שנסמכו מחשבון
3 החברה למשרד בו הוא עובד בגין השירותים שניתן לחברה. שכרו הכול הסתכם ב-329,169 נט.
4 על הפרויקט עצמו סיפר מר מועלם כי הוא התריע זמן רב לפני שהחברה הבינה כי עשתה טעות,
5 שהחלטתה להשקיע בפרויקט הייתה שגوية. הוא נסע למקום לבדוק את הפרויקט וראה כי
6 השותפים לקחו הלואה ממין "שוק אפור" בריבית גבוהה מאוד. בסופה של יום החברה נאלצה
7 לשלם קנס של 200% נוספים על הריבית.
8

9 33. המדרעת גם הצלעה בעניין זה על מאוני החברה מהם ביקשה ללמד כי ההשקעה נזכרת
10 במסמך החברה בזמןאמת. כך, במאון החברה לשנת 2002 נרשם סעיף מאוני בשם "ההשקעה
11 בחברה מוחזקת" סך של 2,394,922 נט. בbijואו לסעיף זה ציינה החברה כי "אחר וההשקעה
12 נעשתה באמצעות בעלי המניות ובמהדר אישור מהתאים מוחזקת לרבות דוחות כספיים
13 מבוקרים, אין אפשרות החברה לאמת את גובה ההשקעה עצמה ואת גורלה". בהמשך נזכרה
14 ההשקעה במאוני החברה לשנת 2003 ולשנת 2004, ובמאון החברה לשנת 2005 נרשם כי סכום
15 ההשקעה בחברה מוחזקת הינו אף. בbijואו נרשם: "החברה הגישה תביעה נגד הדום הראשי
16 בפרויקט להשבת כל ההשקעה שבוצעה. לאחר תאריך המaan ולפניהם החתימה על הדוחות הכספיים
17 בית המשפט דחה את תביעה החברה, עקב כך החברה מחקה את ההשקעה בדוחות הכספיים
18 שלה".
19

20 34. מר ביטון אישר בחייבתו הנגדית כי משיכות השכר של האחים יונסוף כפי שהן דוחות
21 והות פחות או יותר. הוא נשאל כיצד המשקנה כי החברה לא הייתה מעורבת בהשקעה בגורוזיה
22 עולה בקנה אחד עם העובדה שהחברה שלימה לפחות שקלים באופן ישיר למר מועלם ולעורכי דין,
23 שלימה טיסות, רויית והוצאות נוספות עבור הפרויקט. תשובהו הייתה, כי דבריו של מר מועלם
24 לא היו כנגד עיניו באותה תקופה בה ניתנה השומה וכי הוא אינוזכיר האם מהحسابונות עליה כי
25 אכן עבר כסף באופן ישיר מהחברה או דרך חשבונו ששיך לעופר. הדבר הבורר הוא שההוצאות
26 העיקריות עבור הפרויקט עברו דרך חשבונו של עופר כפי שעולה מכרטיס החזק שלו בחברה,
27 שם מצוין במפורש כי ניתנה לו הלואה.

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוכ נסים עופר נ' פלאיד שומם י-פ-1

ע"מ 20/09 חכשטי ג'י. ב'. תעשייה (1993) בע"מ ו' פקיד שומם ובוטולתו

ע"מ 21/09 תכש"ט ג' ב'. תעשיות (1993) רצ'מ' ו' פקיד שומם יבוחלדים.

ע"מ 22/09 יונסוף נספים עופרין, פג'יב מושמץ 1

ע"מ 11-01-17259 תבשיטי נז. ב' בעשנות (1993) בט"מ 1/ פבodium טומוגרפי וטומוגרפיה

35. גם הגב' גולצמן נדרשה בחקירתה הנגדית לטעמיה ההשערה בפרויקט בגרויזה. במהלך
36. עדותה הוצג בפניה מסמך מהביקורת שנערכה בעסק של המערouter (מע/4). היא אישרה כי על
37. המסמן מתנוסס בכתב ידה חם משה מועלם, מספר טלפון וכתוות דוא"ל ובשם נרשם "עובד
38. כריסטיאנו בגרויזה". בחקירה חוזרת לב' המשיב היא ציינה כי בסופה של יום הם לא יצרו קשר עם
39. מר מועלם משומן שלא יכולו לוודא שהאדם עמו הם מדברים או מתחכחים הוא אכן אדם בשם משה
40. מועלם

דינן והכרעה בעניין ההשאלה בפרוייקט במרוויח

36. נטל ההוכחה לעניין התרת הוצאות בגין מוטל על הנישום (ע"א 6726/05 הידרולה
בעמ' נ' פקיד שומה ת"א 1, פורסם במאגרים [5.06.08]; ע"א 3568/08 חברת בעמ' נ' פקיד
שומה נתניה, פורסם במאגרים [17.02.10]). על המעדורים מוטל אפוא, להוכיח את טענתם כי
ההשקעה בעסקה בגורזיה הייתה של החברה. במקרה זה, לא זו בלבד שהمعدורים לא הוכיחו
זאת, אלא שהדאיות מצביעות על כך שההשקעה לא הייתה של החברה כי אם של עופר. אין
חלוקת כי על ההסכם עם החברה בגורזיה חתום אך עופר ולא החברה. כפועל יוצא מכך, גם
הביטחונה שהוגשה נגד שותפו של עופר להשקעה בגורזיה לקבלת כספי השקעה הוגשה על ידי
עופר באופן אישי ולא על ידי החברה. אין גםחלוקת כי חלק הארי של הכספי שהועברו לפוי
הסכם לחברה בגורזיה הועבר מחשבונם הפרטיא של עופר וריעתו ולא מחשבון החברה. בעניין
זה המעדורים לא נתנו כל הסבר מדוע היה צורך להעביר את הכספי דרך חשבונו של עופר ולא
שירות מחשבון החברה לחשבון החברה בגורזיה. אך מעבר לכל זאת, רישומי הנהלת החשבונות
של החברה בזמןאמת מלמדים כי העברת הכספי לידי עופר נרשם כ"חולואה" ולא זו בלבד
שלא ניתן הסבר מנגה את הדעת לרשום העברת הכספי לידי עופר כחולואה, ומדובר בחברה לא
רשמה כספים אלו כהשקעה שלה בחברה בגורזיה, אלא שמנהל החשבונות שהיה יכול לשפוך או
בשאלת זו לא הזמין עדות. ב"כ המעדורים פטר עניין זה בסיקומו כי מנהל החשבונות עצמאי
להגדיר הוצאה לפי רצונו ואין בהגדירה שנתן להוצאה מסויימת ללמידה מאומה על תוכנה האמיתית.
ברם, די נהיר כי אין ממש בהסביר זה ואם קיימת ראייה אובייקטיבית במקרה זה על תוכנה ומוחותה
של העברת הכספי לעופר הרי היא הגדרה של הוצאה בזמןאמת על ידי מנהל החשבונות

בית המשפט המחוזי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 שמופקד על ניהול החשבונות. זאת, אגב, בניגוד למאוני החברה, שבניגוד לטענות ב"כ המערערת
2 לא נורשط בזמן, הינו במועד הוצאת הכספיים בפועל בשנת 2002, כי אם בחודש אוקטובר
3 2003, שעה שעלה פי עדותו של מר מועלם כבר היה ידוע לאחים יונסוף גורל השקעותם. ההלכה
4 מקדמת דנא היא שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראה שהיא לטובתו, ואם
5 נמנע מהבאת ראה רלוונטייה שהיא בהישג ידו ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה
6 הראיה הייתה פועלת נגדו (ע"א 2275/90 לימה בע"מ נ' רוחנברג, פ"ד מז(2) 605, 614; ע"א
7 143/143 קרצמן נ' שירות בריאות כללית, פורסם במאגרים [10.05.26]). בנסיבות אלו, ההנחה
8 היא כי לו מנהל החשבונות היה מתיזב על דוכן העדים, עדותו הייתה עומדת למעערערת לדועץ,
9 ועדותו הייתה סותרת את טענה המערערים שהכספיים הועברו לידי עופר לא כהלוואה ובנגד
10 טענותם כי השקעה בפרויקט בגורזיה הייתה של החברה. אכן, אין מסמך של הארגן המוסמך
11 של החברה המאשר העברת סך של כמיילון שקלים לעופר כהלוואה, כדיידנד או כסיר, אך
12 באותה מידת גם אין מסמך המאשר הוצאה כספים מהחברה לשם השקעה בפרויקט בגורזיה.
13 בנסיבות אלו, העדרה של החלטה של ארגן החברה אין בה ללמד דבר.

14 37. זאת ועוד. כאמור, נטל ההוכחה לעניין התרת הוצאות בגין מוטל על הנישום ובמסגרת
15 זו על הנישום להציג ראיות ממשיות והיעוד מתחאים לביסוס טענותיו בעניין ההוצאות שהוציא. על
16 הנישום להוכיח לא רק את קיומן של ההוצאות אלא גם למי שולמו התשלומים שהוא מבקש
17 להכיר בהם. במקרה זה, המערערים לא הביאו אסמכתא כלשהי שיש בה למדן لأن הועברו
18 הכספיים ואף לא הוכיחו מהו סכום ההשקעה המדוייק במחקרה בגורזיה. למעשה, לא ניתן לדעת
19 כמה מהכספיים שהועברו לידי עופר הועברו בסופו של יوم לידי החברה בגורזיה כחלק מההשקעה
20 ולאילו ידים. גם מר מועלם שלפי טענתו בדק את ההשקעה בגורזיה לא הציג כל ראיות באשר
21 להשקעה. פשיטה נוספת, כי במצב דברים שכזה, לא ניתן להכיר בסכומים שהוצעו מחשבונה של
22 החברה כהוצאות שהוצעו בייצור הכנסת המותרים בגין לפי סעיף 7ו לפקודה.

23 38. המסקנה היא אפוא, כי בכלל הנוגע להשקעה בפרויקט בגורזיה לא עולה בידי המערערים
24 להוכיח את טענותיהם, וערעורם בעניין זה נדחה.

25 26 27

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשטי ג'. ב.י. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1
 ע"מ 09/19 יונסוק נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1
 ע"מ 09/20 תכשטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 09/21 תכשטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1
 ע"מ 09/22 יונסוק נסים עופר נ' פקיד שומה 1
 ע"מ 11-01-17259 תכשטי ג'. ב.י. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

מכאן לדין בשאלת ההכרה כמס התשומות כהוצאה.

הכרה כמס התשומות כהוצאה

39. רוח פישמן טען בחקירה בבית המשפט כי מס תשומות שנוצר במהלך השנים מרכיב
מאות חשבונות, ומכיון שם התשומות לא נדרש על ידי החברה בחזרה, החברה הגישה אותן
כינוי חלק מהוצאות החברה. לעומת זאת, בשנת 2005 החברה כן דרצה את מס התשומות
בחזרה והיה קיבלה קרוב ל- 400,000 ש"ח והדבר נרשם כהכנסה.

40. מנגד, מר ביטון ציין בעדותו כי המעדרת לא המציאה למשיב מסמכים ממשיים וכן את
חשבונות המס הספציפיות הכלולות את סכומי מס התשומות, המעידים כי אכן אין לדוחו ולא
נדרשו שלטונו מהמס מע"מ וכן לא קוזזו כנגד מס עסקאות בשנים בהן נוצרו. המעדרת לא הוכיחה
כי עמדה בהוצאה ולפיכך אין להתרה בגין לפי סעיף 17 רישא לפוקודת. עם זאת, בחקירה
הגדית אישר מר ביטון כי אכן לאור העובדה שהוא לא הכיר במס התשומות בסכום של למעלה
מ-1,000,000 ש"ח, היה צורך לתקן את "סעיף הקניות" שבידוחה המעדרת מ-11 מיליון שקלים ל-
10 מיליון שקלים.

41. סעיף 17 לפוקודת קובע כי "שם בירור הכנסתו החייבת של אדם ינוכו, זולת אם הביכוי
הוגבל או לא הותר על פי סעיף 31, יציאות והוצאות שיצאו כולם ביצור הכנסתו בשנה המס ולשם
כך בלבד". במקרה זה, אין מחלוקת כי המעדרת מבקשת לניכוי מהכנסותיה לשנת המס 2002,
מס תשומות ששולם על ידה בשנים שקדמו לשנת מס זו. די בעובדה זו כדי לדוח את ערעורה
בעניין זה. מעבר לכך יאמר כי לפי חוק מס ערך נוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק המע"מ")
בדרך כלל לאחר שגבה העוסק את המס מלוקחו הוא מעבירו לאוצר בגין מס התשומות שבו
נsha. לכן, בדרך כלל, מחייבים כללי החשבנות, כי חשבון זה ניתן בנפרד וכי חישוב הרווח
וההפסד של העסק יעשה ללא זיקה לחשבון המע"מ. רק במקרים בהם משלם נישלום מס
ערך נוסף ומה זה אינו מותר לו בגין כמס תשומות, בגין סעיף 41 לחוק המע"מ או בגין היות
החייב במס הכנסה מלכ"ד, מוסד פיננסי או אדם שאינו רשום כעובד, יובא בחישוב ההוצאות
המותרונות בגין מההכנסה החייבת (אבי פרידמן, מס ערך נוסף: החוק והאלכה, מהזורה שנייה,

24 מתוך 21

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוֹזֵי בִּירוּשָׁלָם

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ס 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

1 התשע"א, בעמ' 68). כמו כן, גם במקרים בהם מס תשומות יוכר בגין כהוצאה לאחר
2 שליטנות מע"מ שללו את ניכויו, ניתן להכיר רק במס התשומות שנלווה להוצאה המותרת בגין
3 לפי הפקודה (אמנון רפאל, מס הבנאה, בעמ' 590; אהרן נמדר, מס הבנאה, נתניה, הש"ע, בעמ'
4 414). משכך, במקרה זה, בו לא ניתן הסבר כלשהו מדוע לא נוכה מס התשומות במע"מ ואף לא
5 הוציאו החשבונות שתא מס התשומות בגין נתקשרות להכיר כהוצאה, לא ניתן לקבל את בקשה
6 המערערת להכיר בהם כהוצאה, גם אם היה מדובר במס תשומות שהוצאה באותה שנות מס בו
7 מתבקש להכיר בו.

9 42. לכן, בכפוף לאמור בסעיף 40, היינו לתקן השומה בכל הנוגע להפחחת "סעיף הנקודות"
10 בשיעור התשומות, הערווד בכל הנוגע לניכוי מס התשומות נדחה אפוא. כפועל יוצא מכך וכפי
11 שהסביר בסיכוןו, יש גם להפחית מהכנסתה החייבות של המערערת לשנת המס
12 2005 את הסך שנתקבל מרשות מע"מ.

נקוי הפחחת בשל אבדן הריהוט

15 43. בעניין זה ציין מר ביטון כי מבדיקות שערך המשיב עליה כי לפי טופס תביעת פיצויים על
16 נזק שהגישה החברה למוניה על מס רכוש וקרן פיצויים, הוכיח שהחברה פרטה היה: "שימוש
17 בחזיות, גופי תארה, מצלה בחזיות החנות, קיר גבס בחזיות, שימושות וחכישיטים, תקרה לקודטיבית
18 בחדר הכספות, סככה, ניאגרה, אותיות נחותה בשלט החזיות, שיש רופף בחזיות, מערכת אזקה
19 וגילוי עשן". מכאן, כי הריהוט והציוד שבגינו דרשה החברה הוצאות פחת אינו כולל בתיאור הנזק
20 שנגרם לה. כך גם עולה מדו"ח השמא של מס רכוש.

22 44. רוי"ח פישמן נדרש אף הוא בחקירה לעניין זה אך הוא לא ידע להסביר מדוע החברה לא
23 פרטה בתביעת הפיצויים שהגישה, כי גם הריהוט שבבית העסק נפגע, חרב העובדה שהיא פרטה
24 אפילו נזק שנגרם לאותיות הנחותה בשלט שבቤת העסק. הוא גם לא יכול היה להציג חשבונות
25 שיש בה לאשש את הטענה בדבר תיקון ריהוט או החלפתו.
26

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי ג'. ב. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוך נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי ג'. ב. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואה'

1. לעומת זאת, אלון סיפר בחקירה כי הריהוט בחנותה בניו מסגורות של זכוכית.
2. לכן, יש ברישום שבוחות הדעת של שמאלי מס רכוש במסגרת תביעת הפיצויים "שימוש", כדי
3. ללמד שהריהוט נפגע והשימוש נועד הן לתיקון חוזיות החנות והן לתיקון העמדים
4. לתכשיטים.
5.

6. מעין בטופס תביעת הפיצויים כמו גם בדו"ח השמאות של השמאלי מטעם מס רכוש עליה
7. כי החברה כלל לא דיווחה על נזק לריהוט שבוחות. אכן, בדו"ח צוין נזק לשימושות", אך בניגוד
8. לטענה מר יונסוך, די ברור כי מדובר בשימושות שבוחות החנות. גם מדו"ח השמאלי עולה בבירור כי
9. הפיצוץ גרם לנזק לוויטרינה המשמשת כחלון ראווה של החנות. אין זכר לריהוט בתחום החנות.
10. התכשיטים המזוכרים בטופס תביעת הפיצויים, ככל שנפגעו, היו ממוקמים בתוך וויטרינה זו.
11. המעררות לא נתנה הסבר כלשהו מדוע לא פנתה כלל למס רכוש לאחר שלטענה הנזק שנגרם לה
12. היה גבוה בהרבה מהנזק שצוין בדו"ח השמאלי והוא פוצעה בחסר. בנסיבות אלו, המעדרת לא
13. הוכיחה את טענותיה בדבר הנזק שנגרם לריהוט ובצדק תיקן המשיב את הדו"ח שלא בעניין זה,
14. וכן העזרה בנקודה זו נדחה אף הוא.
15.

סיכום

16. בסופה של יום כאמור, העזרה בכל הנוגע לקביעת שווי המלאי מתקבל באופן שלא היה
17. מקום לשנות את הערכת שווי המלאי של המעררת על כל המשתמע מכך. שאר חלקי העזרה,
18. הינו, סיגוג ההשקעה בפרויקט בגרוזיה, הכרה במס התושמות כהוצאה (בכפוף לאמור בסעיף 42
19. לפסק הדיין) וניכוי פחת מלא בגין ריהוט, נדחים.
20.

21. נוכה העובדה שהدين הוכרע בשאלת בעלות המשמעות הכלכלית העיקרית לטובת המעררת,
22. המשיב יישא בהוצאות המעררת בסך של 75,000 ש"ח.
23.

24. ניתן היום, ט' סיון תשע"ב, 30 Mai 2012, בהעדר הצדדים.
25.

26.

בית המשפט המחווי בירושלים

30 מאי 2012

ע"מ 09/18 תכשיטי גי. בי. בע"מ נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/19 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה י-ט 1

ע"מ 09/20 תכשיטי גי. בי. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/21 תכשיטי גי. בי. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1

ע"מ 09/22 יונסוף נסים עופר נ' פקיד שומה 1

ע"מ 11-01-17259 תכשיטי גי. בי. תעשיות (1993) בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ואח'

ס. ס. ס. ס.

דוד מיכא'ל שופמן

1

24 מתוך 24